

quoniam non estis locuti coram me rectum, sicut servus meus Job.

8 Sumite ergo vobis septem tauros, & septem arietes, & ite ad servum meum Job, & offerite holocaustum pro vobis: Job autem servus meus orabit pro vobis: faciem ejus suscipiam, ut non vobis imputetur stultitia: neque enim locuti estis ad me recta, sicut servus meus Job.

9 Abierunt ergo Eliphaz Themanites, & Baldad Suhites, & Sophar Naamathites, & fecerunt, sicut locutus fuerat Dominus ad eos, & suscepit Dominus faciem Job.

10 Dominus quoque conversus est ad pœnitentiam Job, cum oraret ille pro amicis suis. Et addidit Dominus omnia quæcumque fuerant Job, duplicia.

11 Venerunt autem ad eum omnes fratres sui, & universæ sorores suæ, & cuncti qui noverant eum prius, & comederunt cum eo panem in domo ejus: & moverunt super eum caput, & consolati sunt eum super omni malo, quod intulerat Dominus super eum: & dederunt ei unusquisque ovem unam, & in auream auream unam.

12 Dominus autem benedixit novissimis Job magis, quam principio ejus. Et facta sunt ei quatuordecim millia ovium, & sex millia camelorum, & mille juga boum, & mille asinæ.

13 Et fuerunt ei septem filii, & tres filiæ.

14 Et vocavit nomen unius Diem, & nomen secundæ Cassiam & nomen terciæ Cornustibii.

15 Non sunt autem inventæ mulieres speciosæ sicut filiæ Job in universa terra: deditque eis pater suus hæreditatem inter fratres earum.

16 Vixit autem Job post hæc, centum quadraginta annis, & vidit filios suos, & filios filiorum suorum usque ad quartam generationem, & mortuus est senex & plenus dierum.

LIBER PSALMORUM.

PSALMUS PRIMUS.

1 **B**EATUS vir qui non abiit in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit, & in cathedra pestilentiæ non sedit:

2 * Sed in lege Domini voluntas ejus, & in lege ejus meditabitur die ac nocte.

3 * Et erit tanquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo:

5 Et folium ejus non defluet: & omnia quæcumque faciet prosperabuntur.

4 Non sic impii, non sic: sed tanquam pulvis, quem projicit ventus a facie terræ.

5 Ideo non resurgent impii in judicio: neque peccatores in concilio justorum.

6 Quoniam novit Dominus viam justorum: & iter impiorum peribit.

PSALMUS II.

1 **Q**UARE fremuerunt Gentes, & populi meditati sunt inania? * Alter. 2. 25.

2 Assiterunt reges terræ, & principes convenerunt in unum adversus Dominum, & adversus Christum ejus.

3 Dirumpamus vincula eorum: & projiciamus a nobis jugum ipsorum.

4 Qui habitat in cœlis irridebit eos: & Dominus subannabit eos.

5 Tunc loquetur ad eos in ira sua, & in furore suo conturbabit eos.

6 Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, prædicans præceptum ejus.

7 * Dominus dixit ad me: Filius meus es tu, ego hodie genui te. * Alter. 13. 33. Hbr. 1. 5. & 5. 5.

8 Postula a me, & dabo tibi Gentes hæreditatem tuam, & possessionem tuam terminos terræ.

9 * Reges eos in virga ferrea, & tanquam vas figuli confringes eos.

10 Et nunc reges intelligite: erudimini qui iudicatis terram.

11 Servite Domino in timore: & exultate ei cum tremore.

12 Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus, & pereatis de via iusta.

13 Cum exarserit in brevi ira ejus, beati omnes, qui confidunt in eo.

1 Psalmus David, cum fugeret a facie Absalom filii sui. (2. Reg. 15. 14.) III.

2 Domine quid multiplicati sunt, qui tribulant me? multi insurgunt adversum me.

3 Multi dicunt animæ meæ: Non est salus ipsi in Deo ejus.

4 Tu autem Domine susceptor meus es, gloria mea, & exaltans caput meum.

5 Voce mea ad Dominum clamavi: & exaudivit me de monte sancto suo.

6 Ego dormivi, & soporatus sum: & exurrexi, quia Dominus suscepit me.

7 Non timebo millia populi circumdantis me: exurge Domine, salvum me fac Deus meus.

8 Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: dentes peccatorum contrivisti.

9 Domini est salus: & super populum tuum benedictio tua.

1 In finem in carminibus, Psalmus David IV.

2 Cum invocarem exaudivit me Deus justitiæ meæ: in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, & exaudi orationem meam.

3 Fili hominum usquequo gravi corde? ut quid diligitis vanitatem, & queritis mendacium?

4 Et scitote, quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

3

5 * Irascimini, & nolite peccare: quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris com-^{Ephes. 4. 26.} pingimini.

6 Sacrificate sacrificium justitiæ, & sperate in Domino: multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

7 Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: dedisti lætitiā in corde meo.

8 A fructu frumenti, vini, & olei sui multiplicati sunt.

9 In pace in idipsum dormiam, & requiescam:

10 Quoniam tu Domine singulariter in spe constituisti me.

1 In finem pro ea, quæ hæreditatem consequitur, Psalmus David V.

2 Verba mea auribus percipe Domine, intellige clamorem meum.

3 Intende voci orationis meæ, rex meus & Deus meus.

4 Quoniam ad te orabo, Domine, mane exaudies vocem meam.

5 Mane astabo tibi & videbo: quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

6 Neque habitabit juxta te malignus: neque permanebunt injusti ante oculos tuos.

7 Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum & dolosum abominabitur Dominus:

8 Ego autem in multitudine misericordiæ tuæ Introibo in domum tuam: adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

9 Domine deduc me in justitia tua: propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

10 Quoniam non est in ore eorum veritas: cor eorum vanum est.

11 * Sepulchrum patens est guttur eorum, linguæ suis dolose agebant, judica illos Deus.

Decidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos; quoniam irritaverunt te Domine.

12 Et lætentur omnes qui sperant in te, in æternum exultabunt: & habitabis in eis.

Tom. III.

N

Et

* Psalm.
13. 3.
Rom. 3. 13

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum,

13 Quoniam tu benedices iusto.

Domine ut scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti nos.

1 In finem in carminibus, Psalmus David, pro octava VI.

2 Domine ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripas me.

3 Miserere mei Domine, quoniam infirmus sum: sana me Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.

4 Et anima mea turbata est valde: sed tu Domine usquequo?

5 Convertere Domine, & eripe animam meam: salvum me fac propter misericordiam tuam.

6 Quoniam non est in morte, qui memor sit tui: in inferno autem, quis confitebitur tibi?

7 Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum: lacrymis meis stratum meum rigabo.

8 Turbatus est a furore oculus meus: inveteravi inter omnes inimicos meos.

9 * Discedite a me omnes, qui operamini iniquitatem: quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.

10 Exaudivit Dominus deprecationem meam, Dominus orationem meam suscepit.

11 Erubescant, & conturbentur vehementer omnes inimici mei: convertantur & erubescant valde velociter.

1 Psalmus David, quem cantavit Dominus pro verbis Chusi filii Jemini. (2. Reg. 16.) VII.

2 Domine Deus meus in te speravi: salvum me fac ex omnibus persequentibus me, & libera me.

3 Ne quando rapiat ut leo animam meam, dum non est qui redimat, neque qui salvum faciat.

4 Domine Deus meus, si feci istud, si est iniquitas in manibus meis:

5 Si reddidi retribuendis mihi mala, decedam merito ab inimicis meis inanis.

6 Persequatur inimicus animam meam, & comprehendat, & conculcet in terra vitam meam, & gloriam meam in pulverem deducat.

7 Exurge Domine in ira tua: & exaltare in finibus inimicorum meorum.

Et exurge Domine Deus meus in præcepto quod mandasti:

8 Et synagoga populorum circumdabit te.

Et propter hanc in altum regredere:

9 Dominus judicat populos.

Judica me Domine secundum justitiam meam, & secundum innocentiam meam super me.

10 Consumetur nequitia peccatorum, & diriges justum, * scrutans corda & renes Deus.

11 Justum adjutorium meum a Domino, qui salvos facit rectos corde.

12 Deus judex justus, fortis & patiens: numquid irascitur per singulos dies?

13 Nisi conversi fueritis, gladium suum vibrabit: arcum suum tetendit, & paravit illum.

14 Et in eo paravit vasa mortis, sagittas suas ardentibus effecit.

15 * Ecce parturit iniquitatem: concepit dolorem, & peperit iniquitatem.

16 Lacum aperuit, & effodit eum: & incidit in foveam, quam fecit.

17 Convertetur dolor ejus in caput ejus: & in verticem ipsius iniquitas ejus descendet.

18 Confitebor Domino secundum justitiam ejus: & psallam nomini Domini altissimi.

1 In finem pro torcularibus, Psalmus David VIII.

2 Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua, super caelos.

3 Ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, ut destruas inimicum & ultorem.

4 Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorum: lunam & stellas, quæ tu fundasti.

5 Quid est homo, quod memor es ejus? aut filius hominis, quoniam visitas eum?

^a Hebr. 2.
7.

6 * Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria & honore coronasti eum:

7 Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

^a Gen. 1.

8 * Omnia subjecisti sub pedibus ejus, oves & boves universas: insuper & pecora campi;

^{28.}

^{1.} Cor. 15.

^{26.}

9 Volucres cœli, & pisces maris, qui perambulant semitas maris.

10 Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

1 In finem pro occultis filii, Psalmus
David IX.

2 **C**onfitebor tibi Domine, in toto corde meo: narrabo omnia mirabilia tua.

3 Lætabor & exultabo in te: psallam nomini tuo Altissime:

4 In convertendo inimicum meum retrorsum: infirmabuntur, & peribunt a facie tua.

5 Quoniam fecisti judicium meum & causam meam: sedisti super thronum, qui judicas justitiam.

6 Increpasti Gentes, & periit impius: nomen eorum delesti in æternum, & in sæculum sæculi.

7 Inimici defecerunt frameæ in finem: & civitates eorum destruxisti.

8 Periit memoria eorum cum sonitu: & Dominus in æternum permanet.

9 Paravit in judicio thronum suum: & ipse judicabit orbem terræ in æquitate, judicabit populos in justitia.

10 Et factus est Dominus refugium pauperi: adjutor in opportunitatibus, in tribulatione.

11 Et sperent in te, qui noverunt nomen tuum: quoniam non dereliquisti quærentes te, Domine.

12 Psallite Domino, qui habitat in Sion: annuntiate inter Gentes studia ejus:

13 Quoniam requirens sanguinem eorum recordatus est: non est oblitus clamorem pauperum.

14 Miserere mei Domine: vide humilitatem meam de inimicis meis.

15 Qui exaltas me de portis mortis, ut annuntiem omnes laudationes tuas in portis filiæ Sion.

16 Exultabo in salutari tuo: infixæ sunt Gentes in interitu, quem fecerunt.

In laqueo isto, quem absconderunt, comprehensus est pes eorum.

17 Cognoscetur Dominus judicia faciens: in operibus manuum suarum comprehensus est peccator.

18 Convertantur peccatores: in infernum, omnes Gentes, quæ obliviscuntur Deum.

19 Quoniam non in finem oblivio erit pauperis: patientia pauperum non peribit in finem.

20 Exurge Domine, non confortetur homo: judicentur Gentes in conspectu tuo.

21 Constitue Domine legislatorem super eos, ut sciant gentes, quoniam homines sunt.

Psalm. X. secundum Hebræos.

1 Ut quid Domine recessisti longe, despicias in opportunitatibus, in tribulatione?

2 Dum superbit impius, incenditur pauper: comprehenduntur in consiliis, quibus cogitant.

3 Quoniam laudatur peccator in desideriis animæ suæ, & iniquus benedicitur.

4 Exacerbavit Dominum peccator, secundum multitudinem iræ suæ non quæret.

5 Non est Deus in conspectu ejus: inquinatæ sunt viæ illius in omni tempore.

Auferuntur judicia tua a facie ejus: omnium inimicorum suorum dominabitur.

6 Dixit enim in corde suo: Non movebor a generatione in generationem, sine malo.

7 * Cujus maledictione os plenum est, & amaritudine, & dolo: sub lingua ejus labor & dolor.

8 Sedet in insidiis cum divitibus in occultis, ut interficiat innocentem.

9 Oculi ejus in pauperem respiciunt, insidiatur in abscondito, quasi leo in spelunca sua.

Insidiatur ut rapiat pauperem: rapere pauperem dum attrahit eum.

10 In laqueo suo humiliabit eum, inclinabit se, & cadet, cum dominatus fuerit pauperum.

11 Dixit enim in corde suo: Oblitus est Deus, avertit faciem suam, ne videat in finem.

12 Exurge Domine Deus, exaltetur manus tua: ne obliviscaris pauperum.

13 Propter quid irritavit impius Deum? dixit enim in corde suo: Non requiret.

14 Vides, quoniam tu laborem & dolorem consideras: ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus est pauper: orphano tu eris adjutor.

15 Contere brachium peccatoris & maligni: quaeretur peccatum illius, & non inveniatur.

16 Dominus regnabit in æternum, & in seculum seculi: peribitis Gentes de terra illius.

17 Desiderium pauperum exaudivit Dominus: preparationem cordis eorum audivit auris tua.

18 Judicare pupillæ & humili, ut non apponat ultra magnificare se homo super terram.

1 In finem, Psalmus David X.

2 **I**N Domino confido: quomodo dicitis animæ meæ: Transmigre in montem sicut passer?

3 Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent in obscuro rectos corde.

4 Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt: justus autem quid fecit?

5 * Dominus in templo sancto suo, Dominus in cælo sedes ejus:

Oculi ejus in pauperem respiciunt: palpebræ ejus interrogant filios hominum.

6 Dominus interrogat justum & impium: qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

7 Pluet super peccatores laqueos: ignis, & sulphur, & spiritus procellarum pars calicis eorum.

8 Quoniam justus Dominus & justitias dilexit: æquitatem vidit vultus ejus.

1 In finem pro Octava, Psalmus David XI.

2 **S**ALVUM me fac Domine, quoniam defecit fan-

* Habac.
2. 20.

sanctus: quoniam diminutæ sunt veritates a filiis hominum.

3 Vana locuti sunt unusquisque ad proximum suum: labia dolosa, in corde & corde locuti sunt.

4 Disperdat Dominus universa labia dolosa, & linguam magniloquam.

5 Qui dixerunt: Linguam nostram magnificabimus, labia nostra a nobis sunt, quis noster Dominus est?

6 Propter miseriam inopum, & gemitum pauperum nunc exurgam, dicit Dominus.

Ponam in salutari: fiducialiter agam in eo.

7 * Eloquia Domini, eloquia casta: argentum igne examinatum, probatum terræ, purgatum septuplum.

8 Tu Domine, servabis nos: & custodies nos a generatione hac in æternum.

9 In circuitu impii ambulans: secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum.

1 In finem, Psalmus David XII.

USQUEQUO Domine, oblivisceris me in finem? Usquequo avertis faciem tuam a me?

2 Quamdiu ponam consilia in anima mea, dolorem in corde meo per diem?

3 Usquequo exaltabitur inimicus meus super me?

4 Respice, & exaudi me Domine Deus meus. Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte:

5 Ne quando dicat inimicus meus: Prævalui adversus eum.

Qui tribulant me, exultabunt, si motus fuero:

6 Ego autem in misericordia tua speravi. Exultabit cor meum in salutari tuo: cantabo Domino, qui bona tribuit mihi: & psallam nomini Domini altissimi.

1 In finem, Psalmus David XIII.

DIXIT insipiens in corde suo: Non est Deus. Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in studiis suis: non est, qui faciat bonum, non est usque ad unum.

2 Dominus de cælo prospexit super filios hominum, ut videat si est intelligens, aut requirens Deum.

3 Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Sepulchrum patens est guttur eorum: linguis suis dolose agebant, venenum aspidum sub labiis eorum.

Quorum os maledictione & amaritudine plenum est: veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem.

Contritio & infelicitas in visceribus eorum, & viam pacis non cognoverunt: non est timor Dei ante oculos eorum.

4 Nonne cognoscent omnes, qui operantur iniquitatem, qui devorant plebem meam sicut escam panis?

5 Dominum non invocaverunt, illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

6 Quoniam Dominus in generatione iusta est, consilium inopis confudisti: quoniam Dominus spes ejus est.

7 Quis dabit ex Sion salutare Israel? cum averterit Dominus captivitatem plebis suæ, exultabit Jacob, & lætabitur Israel.

1 Psalmus David XIV.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? aut quis requiescet in monte sancto tuo?

2 Qui ingreditur sine macula, & operatur justitiam;

3 Qui loquitur veritatem in corde suo, qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, & opprobrium non accepit adversus proximos suos.

4 Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: timentes autem Dominum glorificat:

5 Qui jurat proximo suo, & non decipit, qui pecuniam suam non dedit ad usuram, & munera super innocentem non accepit:

Qui facit hæc, non movēbitur in æternum.

1 Tituli inscriptio ipsi David. Psalmus XV.

Conserva me Domine, quoniam speravi in te.
2 Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

3 Sanctis, qui sunt in terra ejus, mirificavit omnes voluntates meas in eis.

4 Multiplicatæ sunt infirmitates eorum: postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus: nec memor ero nominum eorum per labia mea.

5 Dominus pars hæreditatis meæ, & calicis mei: tu es, qui restitues hæreditatem meam mihi.

6 Funes ceciderunt mihi in præclaris: etenim hæreditas mea præclara est mihi.

7 Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: insuper & usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

8 * Providebam Dominum in conspectu meo semper: quoniam a dextris est mihi, ne commovear.

9 Propter hoc lætatum est cor meum, & exultavit lingua mea: insuper & caro mea requiescet in spe:

10 * Quoniam non derelinques animam meam in inferno: nec dabis sanctum tuum videre corruptionem.

11 Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplebis me lætitia cum vultu tuo: delectationes in dextera tua usque in finem.

1 Oratio David. Psalm. XVI.

Exaudi Domine justitiam meam: intende deprecationem meam.

Auribus percipe orationem meam, non in labiis dolosis.

2 De vultu tuo judicium meum prodeat: oculi tui videant æquitates.

3 Probasti cor meum, & visitasti nocte: igne me examinasti: & non est inventa in me iniquitas.

4 Ut non loquatur os meum opera hominum: propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras.

5 Persee gressus meos in semitis tuis: ut non moveantur vestigia mea.

6 Ego clamavi, quoniam exaudisti me Deus: inclina aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

7 Mirifica misericordias tuas, qui salvos facis sperantes in te.

8 A resistentibus dexterae tuae custodi me, ut pupillam oculi.

9 Sub umbra alarum tuarum protege me: a facie impiorum qui me affligerunt.

10 Inimici mei animam meam circumdederunt, adipem suum concluserunt, os eorum locutum est superbiam.

11 Projicientes me nunc circumdederunt, me: oculos suos statuerunt declinare in terram.

12 Susceperunt me sicut leo paratus ad praedam: & sicut catulus leonis habitans in abditis.

13 Exurge Domine, praevieni eum, & supplantam eum: eripe animam meam ab impio, frameam tuam ab inimicis manus tuae.

14 Domine a paucis de terra divide eos in vitam eorum: de absconditis tuis adimpletus est venter eorum.

Saturati sunt filii: & dimiserunt reliquias suas parvulis suis.

15 Ego autem in justitia apparebo conspectui tuo: fatiabor cum apparuerit gloria tua.

1 In finem puero Domini David, qui locutus est Domino verba cantici hujus, in die, qua eripuit eum Dominus de manu omnium inimicorum ejus, & de manu Saul, & dixit: (2. Reg. 22. 2.)
Psalm. XVII.

2 **D**iligam te Domine fortitudo mea:

3 Dominus firmamentum meum, & refugium meum, & liberator meus.

* Deus meus adjutor meus, & sperabo in eum.
13. Protector meus, & cornu salutis meae, & susceptor meus.

4 Laudans invocabo Dominum: & ab inimicis meis salvus ero.

5 Circumdederunt me dolores mortis: & torrentes iniquitatis conturbaverunt me.

6 Dolores inferni circumdederunt me: praecipaverunt me laquei mortis.

7 In tribulatione mea invocavi Dominum, & ad Deum meum clamavi:

Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam: & clamor meus in conspectu ejus, introivit in aures ejus.

8 Commota est, & contremuit terra: fundamenta montium conturbata sunt, & commota sunt, quoniam iratus est eis.

9 Ascendit fumus in ira ejus: & ignis a facie ejus exarsit: carbones succensi sunt ab eo.

10 Inclinauit caelos, & descendit: & caligo sub pedibus ejus.

11 Et ascendit super cherubim, & volavit: volavit super pennas ventorum.

12 Et posuit tenebras latibulum suum, in circuitu ejus tabernaculum ejus: tenebrosa aqua in nubibus aeris.

13 Prae fulgore in conspectu ejus nubes transierunt, grando, & carbones ignis.

14 Et intonuit de caelo Dominus, & Altissimus dedit vocem suam: grando & carbones ignis.

15 Et misit sagittas suas, & dissipavit eos: fulgura multiplicavit, & conturbavit eos.

16 Et apparuerunt fontes aquarum, & revelata sunt fundamenta orbis terrarum:

Ab increpatione tua Domine, ab inspiratione spiritus irae tuae.

17 Misit de summo, & accepit me: & assumpsit me de aquis multis.

18 Eripuit me de inimicis meis fortissimis, & ab his qui oderunt me: quoniam confortati sunt super me.

19 Praevenerunt me in die afflictionis meae: & factus est Dominus protector meus.

20 Et eduxit me in latitudinem: salvum me fecit, quoniam voluit me.

21 Et retribuet mihi Dominus secundum justitiam meam, & secundum puritatem manuum mearum retribuet mihi:

22 Quia custodivi vias Domini, nec impie gessi a Deo meo.

23 Quoniam omnia judicia ejus in conspectu meo: & justitias ejus non repuli a me.

24 Et ero immaculatus cum eo: & observabo me ab iniquitate mea.

25 Et retribuēt mihi Dominus secundum justitiam meam: & secundum puritatem manuum mearum in conspectu oculorum ejus.

26 Cum sancto sanctus eris, & cum viro innocente innocens eris:

27 Et cum electo electus eris: & cum perverso perverseris.

28 Quoniam tu populum humilem salvum facies: & oculos superborum humiliabis.

29 Quoniam tu illuminas lucernam meam Domine: Deus meus illumina tenebras meas.

30 Quoniam in te eripiar a tentatione, & in Deo meo transgrediar murum.

31 Deus meus impolluta via ejus: eloquia Domini igne examinata: protector est omnium sperantium in se.

32 Quoniam quis Deus præter Dominum? aut quis Deus præter Deum nostrum?

33 Deus qui præcinxit me virtute: & posuit immaculatam viam meam.

* 2. Reg.
22. 34.

34 * Qui perfecit pedes meos tanquam cervorum, & super excelsa statuens me.

* 2. Reg.
22. 35.

35 * Qui docet manus meas ad prælium: & posuisti ut arcum æreum, brachia mea.

36 Et dedisti mihi protectionem salutis tuæ: & dextera tua suscepit me:

Et disciplina tua correxit me in finem: & disciplina tua ipsa me docebit.

37 Dilatasti gressus meos subtus me: & non sunt infirmata vestigia mea:

38 Persequar inimicos meos, & comprehendam illos: & non convertar, donec deficiant.

39 Confringam illos, nec poterunt stare: cadent subtus pedes meos.

40 Et præcinxisti me virtute ad bellum, & supplantasti insurgentes in me subtus me.

41 Et inimicos meos dedisti mihi dorsum, & odientes me disperdidisti.

42 Clamaverunt, nec erat qui salvos faceret, ad Dominum: nec exaudivit eos.

43 Et comminam eos, ut pulverem ante faciem venti: ut lutum platearum delebo eos.

44 Eripies me de contradictionibus populi: constituēs me in caput Gentium.

45 Populus, quem non cognovi, servivit mihi: in auditu auris obedivit mihi.

46 Filii alieni mentiti sunt mihi, filii alieni inveterati sunt, & claudicaverunt a semitis suis.

47 Vivit Dominus, & benedictus Deus meus, & exaltetur Deus salutis meæ.

48 Deus qui das vindictas mihi, & subdis populos sub me, liberator meus de inimicis meis iracundis.

49 Et ab insurgentibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me.

50 * Propterea confitebor tibi in nationibus Domine: & nomini tuo psalmum dicam.

* 2. Reg.
22. 30.
Rom. 15.

51 Magnificans salutes regis ejus, & faciens misericordiam christo suo David, & femini ejus usque in sæculum.

1 In finem, Psalmus David XVIII.

2 **C**Æli enarrant gloriam Dei, & opera manuum ejus annuntiat firmamentum.

3 Dies diei eructat verbum, & nox nocti indicat scientiam.

4 Non sunt loquelæ, neque sermones, quorum non audiantur voces eorum.

5 * In omnem terram exivit sonus eorum: & in fines orbis terræ verba eorum.

* Rom.
10. 18.

6 In sole posuit tabernaculum suum: * & ipse tanquam sponsus procedens de thalamo suo:

* Luc. 24.
46.

Exultavit ut gigas ad currendam viam,

7 A summo cælo egressio ejus:

Et occurfus ejus usque ad summum ejus: nec est qui se abscondat a calore ejus.

8 Lex Domini immaculata convertens animas: testimonium Domini fidele, sapientiam præstans parvulis.

9 Justitiæ Domini rectæ, lætificantes corda: præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

10 Timor Domini sanctus, permanens in sæculum sæculi: judicia Domini vera, justificata in semetipsa.

11 Desiderabilia super aurum & lapidem pretiosum multum: & dulciora super mel & favum.

12 Etenim servus tuus custodit ea, in custodiendis illis retributio multa.

13 Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me, & ab alienis parce servo tuo.

14 Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero: & emundabor a delicto maximo.

15 Et erunt ut complacent eloquia oris mei: & meditatio cordis mei in conspectu tuo semper. Domine adjutor meus, & redemptor meus.

1 In finem, Psalmus David XIX.

2 **E**Xaudiat te Dominus in die tribulationis: protegat te nomen Dei Jacob.

3 Mittat tibi auxilium de sancto: & de Sion tueatur te.

4 Memor sit omnis sacrificii tui: & holocaustum tuum pingue fiat.

5 Tribuat tibi secundum cor tuum: & omne consilium tuum confirmet.

6 Lætabimur in salutari tuo: & in nomine Dei nostri magnificabimur.

7 Impleat Dominus omnes petitiones tuas: nunc cognovi, quoniam salvum fecit Dominus Christum suum.

Exaudiet illum de caelo sancto suo: in potentibus salus dexteræ ejus.

8 Hi in curribus, & hi in equis: nos autem in nomine Domini Dei nostri invocabimus.

9 Ipsi obligati sunt, & ceciderunt: nos autem surreximus & erecti sumus.

10 Domine salvum fac regem: & exaudi nos in die, qua invocaverimus te.

1 In finem, Psalmus David XX.

2 **D**omine in virtute tua lætabitur rex: & super salutare tuum exultabit vehementer.

3 Desiderium cordis ejus tribuisti ei: & voluntate laborum ejus non fraudasti eum.

4 Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dul-

dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

5 Vitam petiit a te: & tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, & in sæculum sæculi.

6 Magna est gloria ejus in salutari tuo: gloriam & magnum decorem impones super eum.

7 Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi: lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

8 Quoniam rex sperat in Domino: & in misericordia Altissimi non commovebitur.

9 Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis: dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

10 Pones eos, ut clibanum ignis in tempore vultus tui: Dominus in ira sua conturbabit eos, & devorabit eos ignis.

11 Fructum eorum de terra perdes: & semen eorum a filiis hominum.

12 Quoniam declinaverunt in te mala: cogitaverunt consilia, quæ non poterunt stabilire.

13 Quoniam pones eos dorsum: in reliquiis tuis preparabis vultum eorum.

14 Exaltare, Domine, in virtute tua: cantabimus & psallemus virtutes tuas.

1 In finem pro susceptione matutina,
Psalmus David XXI.

2 **D**eus Deus meus respice in me: quare me dereliquisti? longè a salute mea verba delictorum meorum.

3 Deus meus clamabo per diem, & non exaudies: & nocte, & non ad insipientiam mihi.

4 Tu autem in sancto habitas, laus Israël.

5 In te speraverunt patres nostri: speraverunt, & liberaisti eos.

6 Ad te clamaverunt, & salvi facti sunt: in te speraverunt, & non sunt confusi.

7 Ego autem sum vermis, & non homo: opprobrium hominum, & abjectio plebis.

8 Omnes videntes me, deriserunt me: locuti sunt labiis, & moverunt caput.

9 Speravit in Domino, eripiat eum: salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Matth.
27. 46.
Marc. 15.
34.

Matth.
27. 39.
Marc. 15.
20.

Matth.
27. 42.

10 Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: spes mea ab uberibus matris meae.

11 In te projectus sum ex utero: de ventre matris meae Deus meus es tu,

12 Ne discefferis a me:

Quoniam tribulatio proxima est: quoniam non est, qui adjuvet.

13 Circumdederunt me vituli multi: tauripauges obsederunt me.

14 Aperuerunt super me os suum, sicut leo rapiens & rugiens.

15 Sicut aqua effusus sum, & dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquefcens in medio ventris mei.

16 Aruit tanquam testa virtus mea, & lingua mea adhæsit faucibus meis: & in pulverem mortis deduxisti me.

17 Quoniam circumdederunt me canes multi: concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas & pedes meos:

18 Dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt & inspexerunt me:

19 * Diviserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt fortem.

20 Tu autem Domine, ne elongaveris auxilium tuum a me: ad defensionem meam conspice.

21 Erue a framea Deus animam meam: & de manu canis unicam meam:

22 Salva me ex ore leonis: & a cornibus unicornium humilitatem meam.

23 * Narrabo nomen tuum fratribus meis: in medio Ecclesiae laudabo te.

24 Qui timetis Dominum laudate eum: universum semen Jacob glorificate eum:

25 Timeat eum omne semen Israel: quoniam non sprexit, neque despexit deprecationem pauperis:

Nec avertit faciem suam a me: & cum clamarem ad eum exaudivit me.

26 Apud te laus mea in Ecclesia magna: vota mea reddam in conspectu timentium eum.

27 Edent pauperes, & saturabuntur: & laudabunt

* Matth.
27. 35.
Joan. 19.
23. 24.

* Hebr.
2. 12.

bunt Dominum qui requirunt eum: vivent corda eorum in sæculum sæculi.

28 Remiscentur & convertentur ad Dominum universi fines terræ:

Et adorabunt in conspectu ejus universæ familie Gentium.

29 Quoniam Domini est regnum: & ipse dominabitur Gentium.

30 Manducaverunt & adoraverunt omnes pingues terræ: in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

31 Et anima mea illi vivet: & semen meum ferviet ipsi.

32 Annuntiabitur Domino generatio ventura: & annuntiabunt cœli justitiam ejus populo, qui nascetur, quem fecit Dominus.

I Psalmus David XXII.

Dominus regit me, & nihil mihi deerit:

2 In loco pascuæ ibi me collocavit.

Super aquam refectiois educavit me:

3 Animam meam convertit.

Deduxit me super femitas justitiæ, propter nomen suum.

4 Nam, & si ambulavero in medio umbrae mortis, non timebo mala: quoniam tu mecum es.

Virga tua, & baculus tuus, ipsa me consolatz sunt.

5 Parasiti in conspectu meo mensam, adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum: & calix meus inebrians quam præclarus est!

6 Et misericordia tua subsequetur me, omnibus diebus vitæ meæ:

7 Et ut inhabitem in domo Domini, in longitudinem dierum.

I Prima sabbati, Psalmus David XXIII.

Domini est terra, & plenitudo ejus: orbis terrarum, & universi, qui habitant in eo.

2 Quia ipse super maria fundavit eum: & super flumina præparavit eum.

Tom. III.

O

3

Isa. 40. 31.
Jer. 23. 5.
Ezech. 34.
11. 23.
1. Pet. 2.
25. 13. 5. 4.

Pf. 49. 10.
1. Cor. 10.
26.

3 Quis ascendet in montem Domini? aut quis stabit in loco sancto ejus?

4 Innocens manibus & mundo corde, qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

5 Hic accipiet benedictionem a Domino: & misericordiam a Deo salutari suo.

6 Hæc est generatio quærentium eum, quærentium faciem Dei Jacob.

7 Attollite portas principes vestras, & elevamini portæ æternales: & introibit rex gloriæ.

8 Quis est iste rex gloriæ? Dominus fortis & potens: Dominus potens in prælio.

9 Attollite portas principes vestras, & elevamini portæ æternales: & introibit rex gloriæ.

10 Quis est iste rex gloriæ? Dominus virtutum ipse est rex gloriæ.

1 In finem, Psalmus David XXIV.

AD te Domine levavi animam meam:

2 Deus meus in te confido, non erubescam:

3 Neque irrideant me inimici mei: etenim universi, qui sustinent te, non confundentur.

4 Confundantur omnes iniqua agentes supervacue.

Vias tuas, Domine, demonstra mihi: & semitas tuas edoce me.

5 Dirige me in veritate tua, & doce me: quia tu es Deus salvator meus, & te sustinui tota die.

6 Reminiscere miserationum tuarum Domine, & misericordiarum tuarum, quæ a sæculo sunt.

7 Delicta juventutis meæ, & ignorantias meas ne memineris.

Secundum misericordiam tuam memento mei tu: propter bonitatem tuam Domine.

8 Dulcis & rectus Dominus: propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

9 Diriget mansuetos in iudicio: docebit mites vias suas.

10 Universæ viæ Domini, misericordia & veritas, requirentibus testamentum ejus & testimonia ejus.

11 Propter nomen tuum, Domine, propitiaberis peccato meo: multum est enim,

12 Quis est homo qui timet Dominum? legem statuit ei in via, quam elegit.

13 Anima ejus in bonis demorabitur: & semen ejus hæreditabit terram.

14 Firmamentum est Dominus timentibus eum: & testamentum ipsius, ut manifestetur illis.

15 Oculi mei semper ad Dominum: quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos.

16 Respice in me, & miserere mei: quia unicus & pauper sum ego.

17 Tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt: de necessitatibus meis erue me.

18 Vide humili aтем meam, & laborem meum: & dimitte universa delicta mea.

19 Respice inimicos meos, quoniam multiplicati sunt, & * odio iniquo oderunt me.

20 Custodi animam meam, & erue me: non erubescam quoniam speravi in te.

21 Innocentes & recti adhæserunt mihi: quia sustinui te.

22 Libera Deus Israel, ex omnibus tribulationibus suis.

1 In finem, Psalmus David XXV.

Judica me Domine, quoniam ego in innocentia mea ingressus sum: & in Domino sperans non infirmabor.

2 Proba me Domine, & tenta me: ure renes meos & cor meum.

3 Quoniam misericordia tua ante oculos meos est: & complacui in veritate tua.

4 Non fedi cum concilio vanitatis: & cum iniqua gerentibus non introibo.

5 Odivi Ecclesiam malignantium: & cum impiis non sedebo.

6 Lavabo inter innocentes manus meas: & circumdabo altare tuum Domine:

7 Ut audiam vocem laudis, & enarrem universa mirabilia tua.

8 Domine dilexi decorem domus tuæ, & locum habitationis gloriæ tuæ.

9 Ne perdas cum impiis, Deus, animam meam, & cum viris sanguinum vitam meam:

10 In quorum manibus iniquitates sunt: dextera eorum repleta est muneribus.

11 Ego autem in innocentia mea ingressus sum: redime me, & miserere mei.

12 Pes meus stetit in directo: in Ecclesiis benedicam te Domine.

1 Psalmus David priusquam liniretur. XXVI.

Dominus illuminatio mea, & salus mea, quem timebo?

Dominus protector vitæ meæ, a quo trepidabo?

2 Dum appropiant super me nocentes, ut edant carnes meas:

Qui tribulant me inimici mei, ipsi infirmati sunt & ceciderunt.

3 Si consistant adversum me castra, non timebit cor meum.

Si exurgat adversum me prælium, in hoc ego sperabo.

4 Unam petii a Domino, hanc requiram, ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ:

Ut videam voluptatem Domini, & visitem templum ejus.

5 Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

6 In petra exaltavit me: & nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi, & immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis: cantabo, & psalmum dicam Domino.

7 Exaudi Domine vocem meam, qua clamavi ad te: miserere mei, & exaudi me.

8 Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea, faciem tuam, Domine, requiram.

9 Ne avertas faciem tuam a me: ne declines in ira a servo tuo.

Adjutor meus esto: ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.

10 Quoniam pater meus, & mater mea dereliquerunt me: Dominus autem assumpsit me.

11 Legem pone mihi Domine, in via tua: & di-

dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

12 Ne tradideris me in animas tribulantium me: quoniam infurrexerunt in me testes iniqui, & mentita est iniquitas sibi.

13 Credo videre bona Domini in terra viventium.

14 Expecta Dominum, viriliter age: & confortetur cor tuum, & sustine Dominum.

Psalmus ipsi David XXVII.

1 **A**d te Domine, clamabo, Deus meus, ne fideas a me: nequando taceas a me, & assimilabor descendantibus in lacum.

2 Exaudi Domine, vocem deprecationis meæ, dum oro a te: dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

3 Ne simul trahas me cum peccatoribus: & cum operantibus iniquitatem ne perdas me:

Qui loquuntur pacem cum proximo suo, mala autem in cordibus eorum.

4 Da illis secundum opera eorum, & secundum nequitiam adinventionum ipsorum.

Secundum opera manuum eorum tribue illis: redde retributionem eorum ipsis.

5 Quoniam non intellexerunt opera Domini, & in opera manuum ejus destrues illos, & non edificabis eos.

6 Benedictus Dominus: quoniam exaudivit vocem deprecationis meæ.

7 Dominus adjutor meus, & protector meus: in ipso speravit cor meum, & adjutus sum.

Et refluxit caro mea: & ex voluntate mea confitebor ei.

8 Dominus fortitudo plebis suæ: & protector salvationum Christi sui est.

9 Salvum fac populum tuum Domine, & benedic hereditati tuæ: & rege eos, & extolle illos usque in æternum.

1 Psalmus David. In consummatione tabernaculi. XXVIII.

Afferre Domino filii Dei: afferre Domino filios arietum.

2 Afferte Domino gloriam & honorem, affer-
te Domino gloriam nomini ejus: adorare Do-
minum in atrio sancto ejus.

3 Vox Domini super aquas, Deus majestatis
intonuit: Dominus super aquas multas.

4 Vox Domini in virtute: vox Domini in ma-
gnificentiâ.

5 Vox Domini confringentis cedros: & con-
fringet Dominus cedros Libani:

6 Et comminet eas tanquam vitulum Liba-
ni: & dilectus quemadmodum filius unicornium.

7 Vox Domini intercidentis flammam ignis:

8 Vox Domini concutientis desertum: & com-
movebit Dominus desertum Cades.

9 Vox Domini præparantis cervos, & revela-
bit condensa: & in templo ejus omnes dicent
gloriam.

10 Dominus diluvium inhabitare facit: & se-
debit Dominus rex in æternum.

11 Dominus virtutem populo suo dabit: Do-
minus benedicet populo suo in pace.

1 Psalmus Cantici. In dedicatione domus
David. XXIX.

2 **E**Xaltabo te Domine quoniam suscepisti
me: nec delectasti inimicos meos super
me.

3 Domine Deus meus clamavi ad te: & sana-
sti me.

4 Domine eduxisti ab inferno animam meam:
salvasti me a descendantibus in lacum.

5 Psallite Domino sancti ejus: & confitemini
memoria sanctitatis ejus.

6 Quoniam ira in indignatione ejus: & vita
in voluntate ejus.

Ad vesperum demorabitur fletus: & ad ma-
tutinum lætitia.

7 Ego autem dixi in abundantia mea: Non
movebor in æternum.

8 Domine in voluntate tua, præstitisti decori
meo virtutem.

Avertisti faciem tuam a me, & factus sum
conturbatus.

9 Ad

9 Ad te, Domine, clamabo: & ad Deum meum
deprecabor.

10 Quæ utilitas in sanguine meo, dum descen-
do in corruptionem.

Numquid confitebitur tibi pulvis, aut annun-
tiabit veritatem tuam?

11 Audiuit Dominus, & misertus est mei: Do-
minus factus est adjuvor meus.

12 Convertisti planctum meum in gaudium
mihi: confidisti sacco meum, & circumdedi-
sti me lætitiâ:

13 Ut cantet tibi gloria mea: & non com-
pungar: Domine Deus meus in æternum confi-
tebor tibi.

1 In finem, Psalmus David, pro extasi. XXX.

2 **I**N te Domine, speravi non confundar in æter-
num: in iustitia tua libera me.

3 Inclina ad me aurem tuam, accelera, ut
eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem: & in domum
refugii, ut salvum me facias.

4 Quoniam fortitudo mea, & refugium meum
es tu: & propter nomen tuum deduces me, &
enutries me.

5 Educas me de laqueo hoc, quem absconde-
runt mihi: quoniam tu es protector meus.

6 * In manus tuas commendo spiritum meum: * Luc. 23.
redemisti me, Domine Deus veritatis. 46.

7 Odisti observantes vanitates, supervacue.
Ego autem in Domino speravi:

8 Exultabo & lætabor in misericordia tua.
Quoniam respexisti humilitatem meam: sal-
vasti de necessitatibus animam meam.

9 Nec conclusisti me in manibus inimici: fla-
tuisti in loco spatiose pedes meos

10 Miserere mei Domine, quoniam tribulor:
conturbatus est in ira oculus meus, anima mea,
& venter meus:

11 Quoniam defecit in dolore vita mea: &
anni mei in gemitibus.

Infirmata est in paupertate virtus mea: & of-
fa mea conturbata sunt

O 4

12

12 Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium & vicinis meis valde; & timor notis meis.

Qui videbant me, foras fugerunt a me:

13 Oblivioni datus sum, tanquam mortuus a corde.

Factus sum tanquam vas perditum:

14 Quoniam audiui vituperationem multorum commorantium in circuitu:

In eo dum convenirent simul adversum me, accipere animam meam consiliati sunt.

15 Ego autem in te speravi Domine: dixi: Deus meus es tu:

16 In manibus tuis fortes meæ.

Eripe me de manu inimicorum meorum, & a persecutibus me.

17 Illustra faciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericordia tua:

18 Domine, non confundar, quoniam invocavi te.

Erubescant impii, & deducantur in infernum:

19 Muta fiant labia dolosa.

Quæ loquuntur adversus justum iniquitatem, in superbia, & in abusione.

20 Quam magna multitudo dulcedinis tuæ Domine, quam abscondisti timentibus te!

Perfecisti eis, qui sperant in te, in conspectu filiorum hominum.

21 Abscondes eos in abscondito faciei tuæ a conturbatione hominum.

Proteges eos in tabernaculo tuo a contradictione linguarum.

22 Benedictus Dominus: quoniam mirificavit misericordiam suam mihi in civitate munita.

23 Ego autem dixi in excessu mentis, meæ: Projectus sum a facie oculorum tuorum.

Ideo exaudisti vocem orationis meæ, dum clamarem ad te.

24 Diligite Dominum omnes sancti ejus, quoniam veritatem requiret Dominus, & retribuet abundanter facientibus superbiam.

25 Viriliter agite, & confortetur cor vestrum, omnes qui speratis in Domino.

Ipsi

Ipsi David intellectus. Psalmus XXXI.

1 **B**eati, quorum remissæ sunt iniquitates; & Rom. 4.7. quorum tecta sunt peccata.

2 Beatus vir, cui non imputavit Dominus peccatum, nec est in spiritu ejus dolus.

3 Quoniam tacui, inveteraverunt ossa mea, dum clamarem tota die.

4 Quoniam die ac nocte gravata est super me manus tua: conversus sum in ærumna mea, dum configitur spina.

5 Delictum meum cognitum tibi feci: & injuriam meam non abscondi.

* Dixi: Confitebor adversum me injuriam meam Domino: & tu remisisti impietatem peccati mei. ^{Isai. 65. 24.}

6 Pro hac orabit ad te omnis sanctus, in tempore opportuno.

Verumtamen in diluvio aquarum multarum, ad eum non approximabunt.

7 Tu es refugium meum a tribulatione, quæ circumdedit me: exultatio mea erue me a circumdantibus me.

8 Intellectum tibi dabo, & instruam te in via hac, qua gradieris: firmabo super te oculos meos.

9 Nolite fieri sicut equus & mulus, quibus non est intellectus.

In campo & freno maxillas eorum constringe, qui non approximant ad te.

10 Multa flagella peccatoris, sperantem autem in Domino misericordia circumdabit.

11 Lætamini in Domino & exultate justii, & gloriamini omnes recti corde.

Psalmus David XXXII.

1 **E**xultate justii in Domino: rectos decet colaudatio.

2 Confitemini Domino in cithara: in psalterio decem chordarum psallite illi.

3 Cantate ei canticum novum: bene psallite ei in vociferatione.

4 Quia rectum est verbum Domini, & omnia opera ejus in fide.

5 Diligit misericordiam & judicium: misericordia Domini plena est terra.

6